

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej
december 2010 - roč. XIX (XX)

Vianoce - sviatky pokoja a radosti?

Pred nami sú sviatky narodenia Pána Ježiša – Vianoce. Sviatky, ktoré sú všade prezentované ako sviatky pokoja, radosti, rodinnej pohody. Pre viaceré rodiny sú Vianoce nástrojom, kedy je rodina opäť spolu. Ľudia sa snažia byť ku sebe milší. Jeden priateľ, ktorý často cestuje stopom tvrdí, že práve tesne pred Vianocami je najlepšie stopovať, keďže mu vtedy zastaví takmer každý. Tomuto chápaniu Vianoc prispieva aj to, že odvšadiaľ (z médií, obchodov...) nás tým bombardujú. Problém je, že nie každý tú rodinnú pohodu zažije. Nie pre každého sú to sviatky pokoja a radosti. Nie každý bude sedieť pri štedrovečernom stole. Nie každé dieťa dostane nejaký darček a nie každá rodina bude počas sviatkov úplná. Pre mnohých ľudí, a to množstvo stále rastie s narastajúcou rozvodovosťou, sú vianočné sviatky skôr dôvod pre depresiu, beznádej, pretože je tam oslavované niečo, čo nemajú.

Vianoce sú sviatkom narodenia Pána Ježiša. A tu je dobre spomenúť, že v súvislosti s narodením Pána Ježiša, sa udialo niekoľko vecí, ktoré sviatky pohody, šťastia a radosti postavajú do iného svetla. Vtedy hlavní hrdinovia vianočného príbehu stáli pred ťažkými voľbami a situáciami.

Komplikácie začali už po počatí Pána Ježiša, kedy dokonca hrozilo, že sa rodina Pána Ježiša rozpadne: *Ježiš Kristus narodil sa takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom, a skôr, ako sa zišli, ukázalo sa, že bola v pozhnanom stave z Ducha Svätého. Jej muž Jozef bol spravodlivý; nechcel ju vystaviť hanbe, ale chcel ju tajne prepustiť. Keď premýšľal o tom, ajhľa, zjavil sa mu vo sne anjel Pánov a povedal: Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu za ženu, lebo čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš Mu meno Ježiš; lebo On vyslobodí svoj ľud z ich hriechov.* (Mt 1, 18 – 21)

Po urovaní prvej problémovej situácie sa objavili ďalšie ťažkosti, a to v súvislosti s pôrodom. Ježiš sa narodil z pohľadu rodičov zrejme v nepravý čas na nepravom mieste: *Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v pozhnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorođeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto.*

A aby tých problémov nebolo dosť, krátko po narodení sa objavilo smrteľné nebezpečenstvo – kráľ Herodes, ktorý sa po správe o narodení kráľa preľakol, snažil sa to dieťa nájsť a zahubiť. *Keď odišli, ajhľa, anjel Pánov zjavil sa vo sne Jozefovi a povedal mu:*

Vstaň, vezmi dieťaťko a Jeho matku, uteč do Egypta a zostaň tam, dokiaľ ti nepoviem. Lebo Herodes bude hľadať dieťaťko, aby Ho zahubil. Vstal teda v noci, vzal dieťaťko a Jeho matku, odišiel do Egypta (Mt 2, 13 – 14). Jozef, Mária a malý Ježiš, ak chceli prežiť, museli utiecť v čase, kedy by aj pre samotné dieťa s matkou bolo vhodnejšie odpočívať.

Celý tento „radosný“ opis prvých Vianoc končí žalostne pre ženy – matky z Betlehema, ktoré prišli o svojich synov, ktorí boli vyvrazení Herodesovými vojakmi (Mt 2, 16 – 18).

Drahý brat, sestra. Nevieť, kde a s kým strávíš tohtoročné sviatky narodenia Pána Ježiša. Nevieť, či sa na tieto sviatky tešíš alebo sa modlíš, aby prešli čím skôr. Nech sa nachádzaš v akejkoľvek zlej situácii, vedz, že Pán Ježiš ti rozumie, veď sám tým prešiel: *Veď nemáme Veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami, ale (máme Veľkňaza), podobne pokúšaného vo všetkom, (ale) bez hriechu.* (Žid 4, 15). On sa tu narodil aj pre teba a v ňom môžeš nájsť nádej aj pre tvoj život, tvoj problém, tvoju rodinu. Dokonca TO Boh môže posunúť ďalej. Mária, Jozef a malý Ježiš, aj keď sa dostali do ťažkých situácií, Boh im vždy poslal do cesty niekoho, kto ich povzbudil, varoval, poslúžil. Či to boli pastieri, anjeli, alebo mudrci. Aj ty môžeš byť počas tohtoročných sviatkov takým pastierom, anjelom alebo mudrcom a nejakým spôsobom môžeš poslúžiť, povzbudiť, obdариť ľudí, ktorí to potrebujú.

Prajem ti drahý brat, sestra, aby si počas týchto sviatkov mohol byť pozhnaný a zároveň pozhnaním pre iných.

Štefan Rendoš

Časť druhá: Evanjelizácia v cirkvi

Kapitola 6 - Prípravy na evanjelizáciu miestneho zboru, 2. časť

3. Klásť bolestivé otázky

Pri snahách povzbudiť modlitebný život a budovať vieru by pre cirkevných vodcov mohlo byť užitočné urobiť prieskum života a služby ich zboru. Nie je to jednoduché a je dôležité, aby sa každý zúčastnil a pozeral na proces pozitívne a konštruktívne.

Počítanie stáda

Gibbs, Pointer a McGavran, traja zo svetových vedúcich expertov na cirkevný rast súhlasia, že zbory by mali pravidelne počítat návštevníkov, fungovanie spoločenstva a členstvo, aby zistili, kde je úpadok a kde rast. Títo experti veria, že detailný prieskum zborov by sa mal urobiť aj pri overovaní duchovného zdravia. McGavran uvádza príklad sestričky, ktorá používa teplomer na zistenie teploty pacienta. Teplomer pacientovi zdravie nepridá, ale je to nástroj, ktorý pomôže odhaliť zdravie. Akonáhle sa trendy rastu a úpadku v zbore identifikujú a zaznamenajú, informácia sa môže študovať a rozoberať v diskusii so všetkými zainteresovanými, aby sa determinovalo, čo sa v živote cirkvi udialo.

Zmapovať, kde ľudia žijú

Ďalšou úlohou je zmapovať lokalitu, v ktorej sa cirkevný zbor nachádza, na podrobnejšej mape príslušného územia. V našej organizácii *Zvestuj Ježiša* to robíme s mnohými zbormi, s ktorými pracujeme a výsledky sú často nečakané. Je prekvapujúce, koľko ľudí sa nikdy na takejto činnosti nepodieľali. Vždy znova, keď sme to s cirkevnými skupinami robili, zistili sme, že členovia zboru žijú v jednej oblasti mesta alebo viacerí pokope v niektorej štvrti, ale je dosť častým javom, že nežijú v blízkosti budovy zboru. Vlastne som pracoval s niektorými zbormi, ktoré mali len zopár členov, ktorí žili v bezprostrednej blízkosti okolia zboru.

Keď sa začnem pýtať na tieto „chumáče“ ľudí, niekedy zisťujem, že títo členovia pochádzajú z rovnakého sociálneho prostredia. V malom mestečku Bedfordshire som takto zistil prekvapujúcu vec. Keď vedúci mapovali členov zboru, zistili, že všetci žijú na tej strane cesty, kde sa nachádzala kaplnka. Bolo to „staro-dedinské“ spoločenstvo, ktoré inklinovalo viac k strednej vrstve obyvateľstva. Nebol tu ani jeden člen, ktorý by žil na druhej strane cesty vo veľkej zástavbe, ktorá patrila mestskému zastupiteľstvu. Hlavná cesta rozdeľovala dve komunity a ľudia na druhej strane

cesty boli, čo sa cirkvi týka, „nezasiahnutá skupina“. Táto zborová misijná revízia ich priviedla k rozpoznaniu vlastnej exkluzívnosti, nedostatočnému svedectvu núdzným ľuďom, žijúcim v ich blízkosti a ich neefektívnosti v zasahovaní mladých ľudí v susedstve. Viedol som ich k rozvíjaniu novej práce „za cestou“. Časťou zborovej misijnej revízie je identifikácia skupiny ľudí, bývanie, ulice alebo susedstvá, kde je malé alebo žiadne pôsobenie kresťanov. Toto by pri efektívnej evanjelizácii mohlo pre evanjelium byť bohaté pole pôsobnosti.

Vyrozprávať príbeh zboru

Každý zbor má svoju históriu – históriu úspechu a pádu, rastu a úpadku, dobrých aj zlých časov. Ak sa chce zbor venovať efektívnej misii je dôležité, aby sa o histórii zboru hovorilo. Naše misijné tímy vyvinuli dotazník na túto tému, ktorý slúži ako spúšťač diskusie (nachádza sa v Prídavku 1 tejto knihy). Často zisťujeme, že keď členovia zboru tento dotazník vyplnia, spustí sa hodnotná diskusia. Umožní to ľuďom hovoriť o ich zbore a pozrieť sa na skupiny v ňom a na život v zbore všeobecne. Môžu tiež preskúmať vzťah zboru k miestu, kde sa nachádza. Keď zbor začne klásť základné otázky ako „Čo sa snažíme robiť?“ „Nakoľko sme efektívni?“ a „Kde sme postavení?“, môže sa veľmi prirodzene začať diskutovať a iniciovať misia a evanjelizácia. Dotazník je navrhnutý tak, aby pomohol členom zboru vidieť fakty a postaviť sa reálne jeden k druhému. Príliš mnohí z nich žijú v istom druhu „posvätného vyhybania sa“, v ktorom sa nečelí zložitým otázkam a nerobia sa ťažké rozhodnutia.

Každý zbor by mal pravidelne skúmať svoj život a klásť si otázky ohľadne efektívnosti zasahovania miesta, v ktorom žije.

Pozerať dovnútra, pozerat' von

Ďalšou úlohou je hodnotenie efektívnosti zboru v evanjelizácii. Jeden z najrýchlejších spôsobov, ako to urobiť, je požiadať rozličné skupiny v zborovom živote - od práce žien po bratské stretnutia, od skupín matiek s deťmi po biblické hodiny cez týždeň - aby sa určitý čas venovali seba-skúmaniu a pozerali sa, ako prijímajú nových návštevníkov. Potom ich zvykneme vyzvať, aby sa pozreli, či za posledných niekoľko rokov došlo k rastu alebo úpadku. Ich vedúcich pozývame, aby nám pomohli pýtať sa vybrané otázky. Kto prišiel? Prečo

prišiel? Ako im príslušnosť k tej skupine pomohla na ich osobnej ceste viery?

S odpoveďami na tieto otázky sa musí pracovať citlivo a opatrne. Medzi jednotlivými skupinami by nemal byť žiaden pocit konkurencie ani porovnávania, ale skôr pokus všetkých o identifikáciu spôsobov rozvoja efektívnosti evanjelizácie. Spoznal som niektoré zbory, ktoré kompletne zmenili svoje programy, čím získali lepšie prepojenie s ich obcou alebo výraznejší evanjelizačný dôraz.

Pripraviť správu

Zhromaždenie všetkých týchto informácií môže dať cirkevným vodcom široký náhľad na efektívnosť misie ich zboru. Zistenia o silných a slabých stránkach zboru treba premyslieť a usmerniť. Niekedy je užitočné, ak privedieme niekoho zvonka, aby pomohol vodcom „vyjadriť príbeh“ zboru. Príbeh môže byť o raste, úpadku, odtrhnutí, rozdelení, chybe, úspechu, tradícii, inštitúcii alebo o bolesti. Vyrozprávanie príbehu môže pôsobiť samo osebe terapeuticky a môže spôsobiť uzdravenie, ak je proces vykonaný dobre. Niekedy sa zbory nemôžu misijne hýbať, kým si nevyriešia aspekty z minulosti, ktoré ich zdržiavajú.

Rastúca nespokojnosť

Revízia zborovej misie môže uľahčiť evanjelizáciu tým, že bude tvoriť „svätý nepokoj“, ktorý vzbudí pohyb členov smerom von zo svojej sklúčenosti, pomáha im vidieť úpadok ako neakceptovateľný a vyzýva ich k zasahovaniu svojho okolia. Vedúcich pracovníkov najúspešnejších priemyselných svetových spoločností učia, že táto neustála nespokojnosť je nástrojom manažmentu. Je to zdravý stav mysle, ktorý vedie spoločnosť vpred, aby sa stala efektívnejšou a získala nové obchody. Kedykoľvek čítam Skutky, cítim podobný hlad po raste, smäd po rozvoji, víziu do budúcnosti. Apoštolovia boli dobrí v predpovedaní a ľudia ako Pavel vyjadrovali svätý nepokoj, ktorý ich nútil zasiahnuť nové misijné polia.

Proces revízie môže vytvoriť pocit nespokojnosti so sebou samými, s tým, čo robíme a ako fungujeme. Toto neuspokojenie je kľúčom k mobilizácii cirkvi do misie a evanjelizácie. Tam, kde zbor zostáva samouľby a namyslený, nechce vidieť potrebu evanjelizácie alebo čo i len náznak vízie pre svet.

(pokračovanie nabudúce)

Rob Frost (autor knihy *Evanjelizácia v treťom tisícročí*, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Už druhý rok uverejňujeme časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Pastorálna starostlivosť o deti Recenzia – záver

V ďalšej časti publikácie *Pastorálna starostlivosť o deti* autor poskytuje informácie a opisuje svoje skúsenosti s pastorálnym poradenstvom detí a mládeže pri duševných chorobách a problémoch. Hlbšie sa tu zaoberá depresiou, myšlienkami na samovraždu a poruchami jedenia. Dáva konkrétne rady, ako tieto psychologické problémy rozpoznať a čo robiť, keď sa jeho podozrenie potvrdí. Podčiarkuje dôležitosť kontaktovania špecialistov na tieto choroby, avšak poukazuje i na úlohu poradcu počas toho, keď sa dané dieťa, mladý človek lieči. Zvláštnym povolaním pastorálneho poradcu je analýza psychických problémov v kontexte viery, ich rozloženie do náboženského jazyka.

Šiesta kapitola sa zaoberá otázkou teologickej reflexie. Každý kazateľ, či poradca sa stretne s otázkou smrti – prečo Boh dopustil, aby zomrelo dieťa alebo prečo Boh môjho priateľa nezastavil, aby nespáchal samovraždu a pod. Na to, aby dokázal teologicky legitímne odpovedať na tieto otázky, musí sa nimi najprv sám zaoberať. V tomto kontexte autor analyzuje niekoľko textov z Písma: Ž 37, Prisl. 3,11-12 a príbeh Jób. Ďalej sa autor opiera o sériu kázni Londýnskeho kazateľa Weatherheada, ktorý počas druhej svetovej vojny, počas bombových útokov kázal sériu kázni na tému „utrpenie“. Druhým autorom, ktorého cituje, je Wolterstorff, ktorého 21-ročný syn zomrel pri horolezectve a tento otec sa v kontexte svojej viery snažil vysporiadať s jeho smrťou. Následne autor poskytuje vlastnú odpoveď na otázku utrpenia a poskytuje tu model teologickej reflexie – spôsob, akým sa môžeme aj my zamyslieť nad týmito závažnými otázkami spôsobom, ktorý nepodráva našu vieru, ale práve naopak, nachádza odpoveď konzistentnú s vierou v Boha.

V siedmej časti knihy nachádzame myšlienky, týkajúce sa použitia modlitby a rôznych rítov pri poradenstve detí. Autor tu tiež poskytuje hodnotné rady o pohreboch detí pre kazateľov, vrátane príkladu pohrebnej kázne.

Publikácia sa zaoberá závažnými témami a predsa je napínavá ako román. Veľmi dobre sa číta. Poskytuje množstvo praktických rád. Myslím, že takáto publikácia má významné miesto v knižnici každého pracovníka cirkvi, či už kazateľa, alebo iného pracovníka, ktorý pracuje s ľuďmi. Poradenstvo detí je špecifická oblasť, v ktorej je potrebné sa vzdelávať, pretože deti sú hodnotnou súčasťou našich spoločenstiev a zaslужujú si rovnakú pozornosť a starostlivosť ako dospelí. Je možné, že mnohí pracovníci si ani nevedia predstaviť, ako by postupovali, keby mali ísť na pastoračnú návštevu k vážne chorému dieťaťu. Táto publikácia poskytuje výborný návod. Mojm priáním je, aby sme deti v našich spoločenstvách brali veľmi vážne a vážne pristupovali k ich prežívaniu Boha, pretože to do značnej miery ovplyvňuje aj ich vzťah k spoločenstvu viery a ich budúcu participáciu v tomto spoločenstve.

Grossoehme, Daniel H. *The Pastoral Care of Children*
Lenka Procházková

Aby nikto nebol na Vianoce sám...

Možno si pomyslíte, že je to čudný nadpis a my sa predsa najmä na Vianoce alebo počas adventu snažíme navštíviť detské domovy, domovy dôchodcov alebo osamelé rodiny.

Aj v našom zbore je tento zvyk, a je to veľmi pekný zvyk. Ale teraz myslím na ľudí v našom zbore (v našich zboroch). Jedna sestra mi povedala, že sa neteší na Vianoce. Odkedy jej zomreli rodičia, je sama a Vianoce nemá veľmi rada. Pamätám sa, ako sme boli v roku 1995 pozvaní na Štedrý deň k môjmu bratovi. Prišli tam aj manželka Lee, Kyu Won a jeho žena Hanka, misionári v Trnave. Potom prezradili, ako sa báli, že budú na Vianoce sami dvaja. Nasledujúce Vianoce prišiel okrem nich aj ďalší misionár, nazvem ho John, lebo som zabudla jeho meno. Fotky mi pripomenuli, že ďalší rok, to sme boli u mojich rodičov, bola s nami na Štedrý deň misionárka Freda. Porozmýšľajme, či niekto v našom zbore nie je osamelý, koho by sme mohli pozvať, aby na Vianoce nebol sám.

M. Belková

Pretože Mária uverila

Keď sa Márii zjavil anjel, požiadal ju, aby uverila nemožnému. Je biologicke nemožné, aby panna počala. Ani netušila, koľko toho závisí na jej poslušnosti a že nebo sa už pripravovalo na Mesiáša, ktorého porodí. Ale to, čo vedela bolo, že keď Boh hovorí, je na tebe, aby si Mu uveril a povedal: Som pripravený. Nech sa mi stane podľa tvojho slova (Lk. 1; 38).

Hovoríš, že veríš, že Boh môže urobiť nemožné? Áno, ale nemyslíš si, že to môže urobiť skrze teba? Mária nielenže uverila Bohu – stavila na to celú svoju povest' a budúcnosť. Viera vždy predchádza naplnením! Počúvaj: „Blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“ (Lk. 1, 45). V tej chvíli, keď Mária uverila, začali sa diať veci. Boh ťa len musí priviesť tam, kde potrebuješ byť. Tak, ako si Mária nevedela predstaviť dôsledky svojej poslušnosti, nevieš to ani ty. Boh už má plán, aby zachránil tvojich milovaných, aby naplnil tvoje finančné potreby, aby zachránil tvoje manželstvo, aby ťa uzdravil a dal veci dokopy. Otázka znie: Uveríš Mu a urobíš, čo ti povie?

Bob Gass, uverejnené s povolením z prílohy časopisu Nahlas

Ako si Michael W. Smith našiel ženu bez mena

O súčasnej americkej kresťanskej superstar, **Michaelovi W. Smithovi** sme písali v minulom čísle. Iba zhrnieme: Narodil sa 7. októbra 1957 v USA. Ako päťročný napísal svoju prvú pieseň. Keď mal desať rokov, odovzdal svoj život Ježišovi Kristovi.

Keď podpísal svoju prvú zmluvu so spoločnosťou Paragon/Benson Publishing Company, myslel si, že zomrel a dostal sa do neba. Spomína: *Zarábal som 200 dolárov týždenne tým, že som robil to, čo som miloval. Zarábať peniaze písaním piesní znamenalo pre mňa, že už nemusím obsluhovať pri stoloch, či sadiť kriky pre záhradnícku firmu.*

Myslel som si, že Boh už pre mňa nič nemá a že som na vrchole toho, čo som chcel dosiahnuť. Nehľadal som rekordnú ponuku, alebo vyššiu výplatu, ani len priateľku a už vôbec nie manželku. Písaním hudby som bol tak naplnený a spokojný, že som pracoval aj 16 hodín denne. Potom v jedno popoludnie, keď som pracoval v mojej kancelárii, Deborah Kay Davis prešla okolo.

Pomyslel som si: *To je tá najkrajšia žena, ktorú som kedy videl. Keď prešla, bol so mnou koniec. Bol som až po uši zamilovaný. Ako šialený som zdvihol telefón a zavolať som mame do Západnej Virgínie.*

„Mami, nemôžem tomu uveriť. Neuveríš mi, mami. Práve som stretol ženu, ktorú si vezmem za ženu.“

„A ako sa volá?“

„Neviem, mami. Ešte som sa s ňou nezoznámil. Už musím ísť, zistím to a zavolám ti.“

Chuderka moja mama! Musela si myslieť, že som stratil rozum. Ale ešte nikdy som nemal tak jasnú hlavu.

Vyšiel som zo svojej kancelárie a prehladal som celý sklad, len aby som ju našiel. Ani Sherlock Holmes by ju lepšie nevy-pátral, keď som sa potom ocitol pred dámskou toaletou a čakal som na moment, keď sa objaví. Vyšla von. Predstavil som sa. Za tri týždne sme sa zasnúbili a o štyri mesiace na to sme sa zobrazi!”

Michael nahral svoj prvý album v roku 1983 a volal sa „Michael W. Smith Project.“ Michael zložil každú skladbu a jeho manželka Debbie napísala texty.

Okrem 22 albumov, 10 kníh, a ocenení (medzi ktorými sú aj Dove awards a Grammy awards), boli Michael a Debbie po-žehnaní aj piatimi deťmi: Ryan, Whitney, Tyler, Emily a Anna. Majú už aj dve nádherné vnúčatká.

z angl. prel. braňo

Autor: Ringo	patriaci Otovi	2	zaľahil daňami	hovoril (kníž.zast.)	Silou a chválospevom je (tajnička).				
obec v Čechách				taliansky (skr.)	otravné látky	Pomôcky: Avala, Aravak, anol	lotor	1	kridlo (ved.)
tadiaľto						babička (nem.)			
ohmatal (hovor.)						požíval tekutinu preraz.nepr.postavenia			
obviňoval					žltocierny vták kórejské sídlo				
Pomôcky: Aida, Anaa, Anak, Alor	rus.výr. motor.voz. veľká diaľka			čísle sídlo francúzsky atol					Verdiho opera
d'alej (čes.)				správa v novinách omotal					
ja (nem.)		na oné miesto ostrov v M.Sundách				Pedagog. inštitút polovica			
julo-americký Indián						predložka -dole-nasávala			
druh ozdobnej záhradnej kvetiny					sóda (čes.) les aj záhrad.rastl.				
súčasť éterických olejov				vlastnili pestovanie dom.zvierat					mesto na Považí
plť (čes.)			chlapčiská (hov.pejor.) väzenie (hovor.)						
zlato		jestvovala orgán čuchu				slečna (skr.) len			
Pomôcky: Osov, Alao	argón	namotaj miliampér				kód Talianska elektrón-volt			
jedno z mien Komen-ského				nezabávajú					
plemeno				vrch nad Belehradom					

Radost' vo Viedni

Keď som sa dozvedela, že spevák Michael W. Smith bude 9. novembra 2010 vo Viedni, začala som „bombardovať“ otázkami svoje okolie. Či niekto nevie, kde sa dajú zohnať lístky, koľko stoja a kto by na koncert išiel. Nakoniec sa nás „našlo“ sedem, ktorí sme spolu mohli ísť. Nečakala som, že atmosféra bude taká, aká bola. Výborná a radostná! Počúvali sme piesne z najnovšieho albumu speváka Smitha s názvom Wonder. Spievali sme aj známe piesne, ako Halleluja, Do tmy na svet, Náš Pán - On je kráľov Kráľ, On je víťaz...

Vedľa mňa sedel starší pán, ktorý po týchto známych piesňach nielen tlieskal, ak aj silno písal, ako mladík! (Iba medzi nami - bol to môj otec). Milé bolo, keď Michael vyzval ľudí, aby niektoré refrény spievali nemecky. Chvilu museli „loviť“ slová v pamäti“. Bolo nádherné chváliť nášho Pána s výbornou kapelou. Skoro 2000 ľudí, často so zdvihnutými rukami, stálo, (niekedy aj skákalo) asi dve hodiny. Po koncerte som dlho nevedela zaspáť a hovorila som Bohu, aká vďačná som mu za túto možnosť. Alebo som mu to hovorila ráno? Už neviem.

milena (fotky z koncertu v budúcom čísle)

OTVORENÉ SRDCA

S takou neistotou, s akou som išla na misijnú cestu 17. - 20. decembra 2009, som nešla ešte na žiadnu. Týždeň pred cestou sme sa stretli štyria ľudia, aby sme strávili čas s Hospodinom a zároveň pripravili program. Zistili sme, že nastali prekážky, ktoré nám bránili misiu uskutočniť. Od toho dňa som sa modlila za veci, ktoré sa mali diať, pretože diabol veľmi rozbíjal, do čohokoľvek sme sa pustili. O to viac som si hovorila, že Hospodin to má všetko v rukách a v našich slabostiach sa prejavuje Jeho veľkosť a toto všetko sa musí diať, aby bolo oslávené Jeho sväté meno.

Najskôr sme museli ísť do Bánoviec nad Bebravou, kde sme u brata Vimpela vyzdvihli 53 balíčkov Samaritan's Purse. Potrebujeme ich pre deti z detských domovov na Východnom Slovensku a dopraviť ich k nim aj so zvesťou Božieho slova. Potom sme smerovali do Gerlachova. Počas cesty prišiel zvláštny pokoj, Boží pokoj, že sa nemám báť, pretože On už všetko zariadil, On sa o všetko postaral a prichystal, ja Ho mám nasledovať a nechať sa použiť.

V Gerlachove nás privítali usmievavé a slávnostne oblečené rómske deťúrence, ktoré si ešte opakovali svoje básničky a upravovali korunky na hlavičkách. S veľkou pomocou a vedením Ľuboša Sirkovského predniesli nádherné básne o Božej láske, доброте, o narodení Pána Ježiša Krista svojim rodičom, starým rodičom a všetkým prítomným. Ich tváre priam žiarili, keď spievali piesne na Božiu oslavu. Jeho obrovskú lásku zažívali na kluboch počas piatkov a sobôt, ktoré s nimi strávil Ľuboš. „Pane, je úžasné počúvať oslavné piesne z úst detí.“ Po skončení programu sme sa všetci poďakovali nášmu Oteckovi a malých nedočkavcov už čakali krásne pripravené balíčky so sladkosťami a malou odmenou, ktorých bolo až 60 a pripravili ich Ľuboš s rodinou a sponzoroval ich zbor ECM – Petržalka.

Odtiaľ sme odchádzali zasneženou tatranskou krajinou do Košíc, kde sme vyzdvihli nášho hudobníka. A v tejto zostave sme mohli ísť do Zbudze, dedinke pri Michalovciach. Privítala nás jedna rodinka a poskytla nám svoj dom, aby bol počas tých pár dní aj našim domovom. Pán sa stará o svoje deti a otvára dvere srdca a príbytkov.

Ráno nás čakalo 56 detí z Detského domova v Michalovciach. Spolu s pracovníkmi miestneho zboru ECM sme mali s týmito deťmi spoločenstvo. Zahrali sa hry a potom sme počúvali vianoč-

ný príbeh o narodení Pána Ježiša, ktorý hovorila sestra Heňa. Spolu sme sa naučili veršík a oslavovali Boha piesňami a nakoniec Tichou nocou. Potom už nasledovalo rozbaľovanie dlho očakávaných balíčkov Samaritan's Purse. Deti boli poučené, ako s nimi majú naložiť a odkiaľ sú.

Aj keď neplánovane, predsa však so zvedavosťou a srdcom plným očakávania, sme sa v podvečer vydali na stretnutie s 32 deťmi z Detského domova v Koromli. Dedina na druhej strane republiky, ako na konci sveta. Asi iba 4 km nás delili od ukrajinských hraníc. Zima bola dostatočná, ale to, čo sa dialo vo vnútri, rozohrialo každé srdce. Aj tu sme mohli vidieť a pracovať s deťmi, ktoré ich vlastní rodičia z nejakých dôvodov nemohli vychovávať, ale ktoré majú rovnakú radosť, ako všetky deti na svete z darčiekov, hier, piesní a pozornosti, ktorú dostávajú od nás starších.

Prianie kapitána malo úspech aj tu a deti súťažili a súťažili, ich snahu zvíťaziť vystriedali piesne a potom sa už započúvali do hraneho príbehu o dvoch pastieroch, ktorí žili na salaši ťažký život, peňazí mali málo, oviec a práce veľa. Lákalo ich mesto, pohodlie, mobily, či televízia a internet. Keď tu zrazu ich poťažkávania si na život, vystriedal spánok a v ňom sa im ukázal anjel s radostnou novinou. Že sa narodil ich Spasiteľ, Kráľ, ktorý im dá viac, ako je mesto, pohodlie, mobil, televízia či internet, ktorý má pre nich pripravený večný život. Nasledoval rozhovor s deťmi a jeden chlapec sa rozhodol okrem darčiekov Samaritan's Purse, dostať ten najhodnotnejší dar, prijať do svojho života Pána Ježiša Krista. Narodil sa nový človek, anjeli v nebesiach sa radujú.

V sobotu sme prežili doobedie rozhovormi s rodinkou, u ktorej sme bývali. Vzájomne sme si slúžili a povzbudzovali sa slovom Božím a žehnaním. Po rozlúčke sme sa uberali do Košíc, kde nás už čakalo 42 detí zo sociálne slabších rodín. Na klube sa sme-

li pohrať, učiť sa a nie len oni, ale aj ich mamičky počuli zvest' evanjelia. Tú najúžasnejšiu správu, že sa Pán Ježiš môže narodiť v srdci každého jedného človeka. Všetci boli pozvaní na nedeľné zhromaždenie v Košiciach.

Cestou do Bratislavy sme sa zastavili v malej dedinke, s názvom Brzotín na návštevu jednej rómskej rodinky, ktorej už asi rok slúžime Božím slovom a pomocou diakonie.

Aj napriek tomu, že začiatok bol ťažký a ten zlý sa pokúšal mariť dobré veci, Hospodin sa o nás postaral. Žehnal tam, kde je potrebné žehnanie, mal slová lásky a povzbudení tam, kde ich potrebovali počuť, podal ruku tým, ktorí ju chceli prijať a zasieval semienka do detských srdiec, ktoré verím, že budú klíčiť a rásť a nakoniec vydávať úrodu na Božiu slávu. Vďaka Ti, Pane, za Tvoje požehnanie.

*Tím ECM Bratislava – Petržalka
red. upravené a krátené*

Zvláštne čaro svetla

Svetlo má podivuhodné čaro. Vyžaruje tajuplnosť. Národy a cirkvi hovoria o víťazstve svetla nad temnotami. To aj súhlasí. Všetko aj po dlhej noci prichádza nové ráno, lebo vychádza slniečko. V Advente sa však predsa nejedná o takýto poriadok, za aký vďačíme Stvoriteľovi. Tu ide o svetlo, ktoré k nám prichádza, prítomnosť Krista, zážrak Vianoc.

Toto svetlo v sebe nemáme, ani najmenšiu iskierku z neho. Prichádza k nám, prichádza do nášho sveta tmy a temnoty a vyháňa každú temnotu. Až tak blízko je Pán Ježiš Kristus. V spojení s Ním sa môžeme aj navzájom prijímať – „jeden pre druhých, ako nám aj Pán učinil.“ Žiadny iný čas v roku nám neponúka viac príležitostí takto prakticky sa navzájom stretávať. Boh nás prijal vtedy, keď sa sám rozhodol, že Jeho milý Syn Ježiš Kristus bude žiť medzi nami ako človek. Keď sa tejto láske otvoríme, vo svojej pýche ju neodmietneme, potom sa môžeme aj vzájomne prijímať.

Zmierenie s Bohom zobúdzajú aj schopnosť udobrenia

Kde žijú zmierení ľudia, môžu byť a aj budú zvestovateľmi Krista, ponosú svetlý lúč svojej dobroty do tmy sveta. Hovorí tak aj Ježiš, keď pripomína nestavať svoje svetlo pod nádobu, ale na svietnik, aby svietilo všetkým v dome. Každý má nechať vyžarovať svoje svetlo v dome a z domu von do sveta. Keď stavíme svet-

lo do okna, ukazujeme k tomu ochotu a signalizujeme: Ani ty, tam vonku, nemáš tápať v tme, ale nájsť cestu.

Obdarovaní môžu byť darcami

Taký jasný lúč, takú dobrotu srdca však nemáme k dispozícii zo seba samých. Vždy znovu sa smieme obrátiť na Pána Ježiša, keď cítime svoj nedostatok, a dá nám všetko potrebné pre život – a nielen pre nás, ale aj pre ostatných. Neschudobníme, ale zbohatneme, lebo tam, kde sa šíri vďačnosť, nezostáva tma a smútok ani vo svete, ani pri nás v tých dňoch. „Nič nestrátiš, keď so svojou sviecou zapáliš niekomu inému.“ Áno, darované svetlo radosti zažiarí a vráti sa k nám samým. Tak nájdeme svoju cestu, lebo nás obklopuje celý deň Božia dobrota a osvecuje aj tmu noci. Stane sa však ešte viac: Štvrtý Advent oznamuje svetlo veľkého dňa, očakávaného celým svetom, dňa, kedy príde sám Boh.

Advent je viac ako „predvianočný čas“. Oznamuje radosť, že Ježiš prichádza. Je nám už teraz nablízku, potom sa však zjaví celému svetu, vo svoj deň v moci a nádhre.

„Ustavične sa radujete v Pánovi. Opakujte: Radujte sa! Vaša dobrotivosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán blízko! Pre nič nebudte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách“ (Fp 4,4-6).

Thomas Roeder, *Unterwegs* 25/06, prel. M.Z.

To nie je každodenný príbeh

Pokúsime sa vianočnú zvesť trochu zmodernizovať: Mladý manželský pár dostane úradné predvolanie do sídla okresu. Žena čaká bábätko. Keď príde, ubytovne sú preplnené, lebo nasledujúci deň má byť otvorená výstava. V hoteli „Čierny kôň“ sa nad nimi zľutuje vedúci a navrhne im, aby prenocovali v jeho garáži. Tu by mali aspoň strechu nad hlavou. Zostali tam ešte dve nosidlá z posledného cvičenia požiarnikov. V noci sa žene narodí dieťa. Zabalí ho do plienok a položí ho na vankúš starého auta Opel, ktorý je tam v garáži. – V tú istú noc pracujú na trati robotníci, zamestnanci železnice. Pracujú v noci, lebo cez deň premáva mnoho vlakov. Zrazu sa vyjasní ...

A tu je koniec modernizovania. Teraz prichádzajú anjeli. Anjeli sú nádherní Boží poslovia. A teraz nastáva div! Otvárajú sa dvere do Božieho sveta a zástupy anjelov vstupujú do viditeľného sveta. To je iba nepatrný div. Ten najväčší je, že sám Boží Syn týmito otvorenými dverami prišiel k nám: „Dnes vychádza z jeho siene Boží hrdina, ktorý vytrhne svet z každej tiesne, z trápenia. Boh sa stáva človekom pre dobro človeka, Božie dieťa spája sa s našou krvou, milosť to preveľká!“ – To nie je každodenný príbeh. Je to veľký Boží čin, ktorý nám otvorí dvere k životu.

Ďakujeme Ti, Pane, že si sa stal človekom. Amen.

365xOn, Wilhelm Bush

KÁZEŇ SO STOLIČKOU NA CHRBTĚ

Hodgson Casson, metodistický kazateľ sa nebál nekonvenčných evanjelizačných metód. Raz prechádzal ulicami Kilmarocku, niesol stoličku na chrbte a kričal: „Na predaj! Na predaj!“ Keď sa zhromaždil väčší zástup, začal kázať na slovo: „Kupujte bez peňazí víno a mlieko“ (Iz 55,1).

Pri kázaní sa tak vyčerpával, že raz po zhromaždení za ním prišiel súcitný lekár a starostlivo sa ho spýtal: Pán Casson, čo si myslíte, ako dlho budete žiť? „Milý pán doktor,“ odpovedal kazateľ a ťažko dýchal, keď oddychoval, „verím, že budem žiť večne!“

Poranenia na hlave, ktoré mu spôsobili jeho nepriatelia raz v noci na odľahlej ceste, boli príčinou padúcnice, ktorá predčasne ukončila službu tohto verného služobníka.

V. D. Schneeberger: *Lid, zvaný metodisté*

Milé deti,

=====

MAŠTAČKA V BETLEHEME

tentoraz ďakujeme za obrázok mašťačky v Betleheme Stelke Prochádzkovej z Bratislavy a za obrázok mudrcov Marekovi Zahradskému zo Sereďi. Ak niečo pekné nakreslíte, napr. na besiedke, pošlite nám to a my to uverejníme v detskom kútiku, aby sa aj iné deti potešili a inšpirovali pohľadom na váš obrázok!

Čo môžem dať Ježišovi pod stromček?

vianočný príbeh

V jednom mestečku, bolo to už dávno, žil malý chlapec, sirota. V mestečku bolo zvykom každý rok na Vianoce postaviť na námestí veľký vianočný stromček. Ľudia chodili a dávali pod neho dary, ktoré chceli dať Ježišovi.

Aj malý chlapec chcel dať niečo Ježišovi, ale bol veľmi chudobný. Mal iba starý vozík, červený šál a jednu mincu. Chcel dať Ježišovi to najlepšie, čo mal a tak sa rozhodol, že Mu dá pod stromček vozík. Bol praktický a veľakrát mu pomohol. Keď sa blížil s vozíkom k stromčeku, zbadal chlapca, ktorý ťahal smerom k stromčeku taký istý vozík ako on, ibaže úplne nový, až sa ligotal v slnečnom svetle! Pozrel sa na ten svoj starý, vyšúchaný, niekde aj polámaný. Povedal si: „Toto nie je vhodný darček pre Ježiša!“ Otočil sa a smutne sa vrátil domov.

„Darujem Mu môj červený šál! Je teplý, aj keď nie je nový, ale veľa rokov ma zohrieval a mám ho veľmi rád. Určite sa bude Ježišovi páčiť!“, povedal si chlapec a ponáhlal sa k stromčeku. Keď však ukladal šál pod stromček, niekto položil vedľa jeho šálu taký istý červený šál, ibaže úplne nový! Chlapec sa zhrozene pozrel na svoj starý, vydratý a vynosený šál, rýchlo ho zobral a znova smutne odchádzal domov. „Ani toto nie je vhodný dar pre Kráľa kráľov, On si zaslúži viac.“

„Dám Mu svoju mincu, je to jediný poklad, ktorý mám!“ pomyslel si chlapec a natešene utekal s mincou ku stromčeku. Keď ju ale chcel položiť pod stromček, uvidel tam truhlicu, plnú zlatých mincí! „Tak ani toto nie je ten pravý dar!“ pomyslel si chlapec. Vzal mincu, smutne zvesil hlavu a pomaličky odchádzal domov.

Teraz už nemá nič, čo by Ježišovi mohol dať. Nič, čo by bolo hodné daru, ktorý Ježiš dal nám. On nám dal seba! Chlapec bol veľmi sklamaný.

Na druhý deň sa ľudia stretli pod stromčekom, pozerali si dary, ktoré dali Ježišovi a tešili sa z toho, akú bude mať radosť. Bol medzi nimi aj nový nablýskaný vozík, nový červený šál a truhla plná zlatých mincí.

Aké bolo však ich prekvapenie, keď našli medzi darčekom sedieť malého chlapca! Keď sa ho opýtali, prečo tam sedí, odpovedal im: „Nemám nič, čo by som mohol darovať Ježišovi. Môj život je to jediné, čo Mu môžem dať a preto som tu!“

Aj tvoj život je ten najcennejší dar pre Ježiša. Je to jediný dar, po ktorom On naozaj túži. Túži po tom, aby si ho ľúbil, poslúchal, aby si Mu veril a aby si chodil s Ním. Čo ty na to?

O
b
r
á
z
o
k

s
i

v
y
m
a
r
u
j
!

Autor neznámy, pripr. Viera

OZNAMY A SPRÁVY

BLAHOŽELANIE

Sestra **Mária Kochanová** zo zboru Sereď sa 10. novembra 2010 dožila krásnych **80 rokov**. Trochu oneskorene blahoželáme a prajeme veľa zdravia, síl a Božej prítomnosti.

„Ale ja budem zvestovať skutky Pánove na veky, spievať budem Bohu Jákobovmu žalmý. Ž 75, 10

Zuzana a Daniel Tagajovi sú vďační Bohu, že sa im 2. októbra 2010 narodil **synček Ján Daniel**. Blahoželáme!

ODIŠLA DOMOV

8. novembra 2010 Pán Boh povolal do večnosti sestru **Vieru Novomeskú** vo veku 78 rokov.

Sestra Viera bola hodná svojho mena. Vieru v Boha šírila, keď o ňom svedčila ľuďom okolo seba a niektorí aj uverili a nasledujú Pána Ježiša. Sestra žila život viery, a slúžila modlitbami za mládež, ale aj za chorých. Prežívala duchovné víťazstvá, o ktorých v zbore svedčila. Často hovorievala, aj keď bola oveľa mladšia, že ju tu nič nedrží, a že je pripravená ísť domov.

Poslednú rozlúčku vykonal br. Luboš Tagaj a Ján Tagaj a konala sa v Sereďi 11. novembra 2010.

DOSTÁVATE POHLADNICE?

V dnešnej dobe si veľa ľudí posiela vianočné prania emailom alebo sms-kami. Ale ešte stále sú takí, ktorí píšu pohľadnice. Naša cirkev v Nemecku a Švajčiarsku zbiera známky z listov a pohľadníc a predáva ich zberateľom. Vybierané peniaze potom používa na misijné projekty v zahraničí. V roku 2008 dostali nemecké metodistické misie za známky 4 400,- Eur! Pretože sa známky predávajú nemeckým a švajčiarskym zberateľom, sú pre nich slovenské poštovné známky vzácné. Je škoda nevyužiť príležitosť. Preto – žiadne známky do koša!

Vystrihujte známky (nielen počas Vianoc) asi s okrajom pol centimetra, aby nechýbali ich zúbky. Poškodené alebo špinavé známky sú nepoužiteľné. Môžete ich poslať do ústredia ECM, Panenská ul. 10, 811 03 Bratislava, kde tiež známky vystrihujú a zbierajú. Odtiaľ ich pošlú do Švajčiarska alebo osobne odovzdajú br. biskupovi. Výsledok Vašej snahy bude príspevkom pre misijné práce v Južnej Európe, v Afrike v Latinskej Amerike alebo v Kambodži.

Malé známky – veľký účinok

redakcia

PLNÝ OČAKÁVANIA

Ako dieťa som sa tešil na adventný čas. Niečo tajuplné viselo vo vzduchu. Boli sme plní očakávania. Mali sme čas na rôzne veci. S mamou sme piekli vianočné pečivo. Už surové cesto nám chutilo. Prvé upečené kúsky sa potom podávali až na Štedrý večer.

Ako mládenec som sa hneval na adventný čas. Všetci ľudia sa stresovali. Vianočná dekorácia plnila už od novembra obchodné výklady. Tým všetkým ide len o obchod! Čo najviac som sa vystríhal toho, aby som musel robiť v decembri väčšie nákupy.

Ako farár v prvom roku svojej služby som nevedel pred adventnou a vianočnou slávnosťou nič viac, čo nové by som mohol teraz ešte povedať, lebo pri všetkých podujatiach prichádzali vždy tí istí ľudia. V druhom roku sme slávili menej, ale za to uvedomelejšie. Vlastne by som oveľa radšej a intenzívnejšie slávil Veľkú noc – slávnosť zmŕtvychvstania. Vtedy však mnohí boli preč kvôli predĺženému víkendu.

A ako biskup? Aké nádherné! Čím sú Vianoce bližšie, o to menej je termínov a ciest. Rytmus života je kľudnejší. Mám viac času pre to, čo je dôležité a pre mnohých ľudí. A znovu pečiem so svojou manželkou vianočné pečivo.

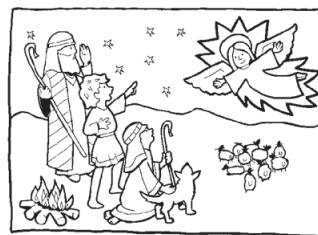
Biskup Patrick Streiff
z nemčiny MZ

Kalendár ciest v decembri:

3. - 10. Teologická práca francúzskej hovoriacej skupiny, Abidja, Pobrežie slonoviny;
16. - 19. Stretnutie farárov, Rusko, Bulharsko.

VIANOČNÉ PRIANIE

Boh, ktorý povedal
„Nech je svetlo uprostred tmy”,
zažal svoje svetlo aj v nás,
aby ľudia videli
Božskú krásu,
ktorá vyžaruje
z Pána Ježiša Krista.
2 Kor 4,6

Milí čitatelia!

Prajeme Vám, aby ste aj tieto sviatky mohli prežiť radosť z toho, že Svetlo zvíťazilo nad tmou. Šírme Boží pokoj a Božie svetlo všade, kde sa budeme nachádzať.

Prajeme Vám krásne Vianoce!

redakčná rada

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468, eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko v elektronickej podobe FAREBNE

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ